

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 67.

2 KRAKOWA DNIA 21 SIERPNIA 1816 Roku WĘ SZRODE.

2 Seyn d. 10 Lipca.

W dniu wczorajszym sztab dywizyi Ulanow po piętnasto miesięczney w mieście Seynach konsystencyi, opuścił toż miasto, udając się stosownie do otrzymanych rozkazow w Departament Siedlecki. — Urzędnicy i obywatele Powiatu Seyneńskiego przejęci najwyższym szacunkiem dla JW. Weisenhoffa Jenerała dowodcy dywizyi Ulanow, i WW. officerow przy iego boku sztab dywizyi składających, nie mogą wynurzyć swych uczuć, któremi są przejęci dla tak znakomitych osób, które słodczą swego charakteru i uprzejmością zniewolili serca wszystkich; a wchodząc w stan ich obecny i możność, umieli trafić nie pogodzić wojskowość z obywatelstwem. — Gdy inne przeznaczenie tych godnych i zacnych w narodzie mężow rozłączy dziś z niemi, przejęci żalem, składają najczulsze podziękowanie za dogodność, której od nich doświadczali, i towarzysztwo, którego byli uczestnikami. Pamięć ich osób nigdy nie będzie wygładzoną w sercach współrodaków tutejszego Powiatu, iakożkolwiek odległe miejsce dzielić

ich będzie. — Te są uczucia urzędników i obywateli Powiatu Seyneńskiego, i których Jenerała dowodcę i wszystkich WW. officerow sztab dywizyi składających publicznie mam zaszczyt zapewnić.

Podprefekt Powiatu Seyneńskiego
Kemar.

2 Londynu d. 3 Sierpnia.

Przez Adm. Cockburn nadeszła pożądana wiadomość, iż ponowiona wojna z Napaulanami w wschodniej Indyi nie długo trwała, i ostateczny pokoy d. 4 Maia zawarty został. W początkach przez nie spodziewany napad odnieśli oni niejakie korzyści nad wojskami naszymi, co zrodziło przez Stambul wieść o znaeznem pobiciu woysk naszych. Jenerał Ochterlony przedsięwziął jednak tak dogodne środki, iż Napaulanie odpartemi zostali z utratą 2000 ludzi, co nakłoniło ich do pokoiu, za którego trwałość ręczyć jednak nie można.

Admirał Penrose przyłączy się z tyłu okrętami do wyprawy Adm. Lorda Exmouth, ile będzie mógł bez uszkodzenia służby na morzu śródziemnem oderwać.

Niderlandzka eskadra pod Adm. Capellen i Neapolitańska przylacza się także do naszej floty, tak iż ta składać się będzie z 5 liniowych okrętów, 8 fregat, 8 sloopów i 4 bombardierskich statków. Wszystkie te okręty połączą się w Gibraltarze. Kompania saperów i minerów pod Majorem Gosset i Kapitanem Reed znajduje się na tej flocie.

Dla osłabienia wrażenia, które oznajmienie rządowe sprawiło, iż do Kanady przesłanych zostanie 5000 beczek amunicji, mówią, iż ta amunicja potrzebną jest częścią dla opatrzenia założonych nad granicą Kanady twierdz, częścią też dla zastąpienia zniszczonej w Kwebeku. Lecz na to odpowiadają, iż na obydwa te cele nie posłanoby jej z takim pośpiechem, gdyby tam był pewny pokoy. Amerykanie, którzy tu niedawno z swej oyczyzny przybyli, zapewniają jednogłośnie, iak jedno tutejsze pismo twierdzi, że wojna z Hiszpanią bardzo jest podobna, gdyż rząd Hiszpański na poselstwo rządu Amerykańskiego, w którym żądane było ustąpienie zachodniej Florydy, dał wcale obojętną odpowiedź, i że wojna z W. Brytanią ani jest szukana, ani też będzie odrzucona. — Wieczorna ministeryalna gazeta zapewnia, iż przygotowania do wojny w Kanadzie pochodzą jedynie z dawniejszego postanowienia Ameryki wystawienia znacznej floty w tej okolicy; ale skarb Amerykański nie pozwala temu krajowi wdawać się w wojnę. — Liczba dział, które mają być do Kanady przesłane, wynosi 336.

Duch spekulacji wroży nie zadługo wojnę z Ameryką; z tem wszystkiem nie podnosi się jeszcze cena Amerykańskich

towarów; jedney tylko saletry zdrożał ceną o 6 szylingów. Dopokąd wojska lądowe nie będą ztąd do Ameryki posłane, nie ma przyczyny obawiać się wojny.

Mamy doniesienia z Werakrux do 1go Czerwca, a z Meksyku do 12go Maja. Z nad rzeki Gwaiaquil pod d. 18 Lutego donoszą, że Adm. Brown z eskadrą z Buenos-Ayres, opasawszy Lima i zabrawszy wiele bogato ładownych okrętów popłynął w górę na Gwaiaquil i opanował baterie broniące wniścia na tę rzekę. Popłynął potem na brygu z jednym pomniejszym statkiem dla opanowania miasta; ale bryg uwiązł na piasku, poczem on sam z brygiem dostał się w ręce Hiszpanów. Eskadra jego zarzuciła potem kotwice pod wysepką Puna na wniściu do rzeki, i pierśny porucznik mający nad nią dowództwo, rozpoczął układy o wyminienie Browna, za nowego gubernatora Gwaiaquili i dwóch członków najwyższego sądu, których ta eskadra niedaleko Callas zabrała. — Doniesienia z Werakrux opiewają, iż rząd zjednoczonych Stanów Amerykańskich rozkazał przyjmować do wszystkich swoich portów banderę rokożanów Hiszpańskich. Do portu Punta del Piedro, który znajduje się w ręku rokożanów, zawinęło kilka statków zjednoczonych Stanów pod zastoną brygą, i wyladowały broń, amunicję i wielu ochotników, którzy chcą się złączyć z rokożanami Meksyku. — Dwa Angielskie brygi Roialist i Bermuda w Werakrux oświadczyły się Hiszpańskiemu gubernatorowi do pomagać przeciw niepodległym, w celu zapewne otrzymania pozwolenia ładowania srebra do Europy, i wypłynęły prze-

cju tamtejszym korsarzom.

Adm. Cockburn, którego iak wiadomo w strzeżeniu Bonapartego złuzował Adm. Pultney Malcolm, miał zaraz po swoim przybyciu długą audyencyą u admiralicyi i u niektórych Ministrow, a mianowicie u Hr. Bathorst.

Podług ostatniego etatu morskiego znayduie się 281 różney wielkości wojennych okrętów w służbie; 375 jest rozbionych lub są naprawiane lub jeszcze budowane, tak iż posiadamy do 626 okrętów.

Dla dopomożenia fabrykom w Birmingham staraia się tu w prowadzić znowu w modę metalowe guziki i sprzączki.

Coż o nas, wyraża jedno z pism tu-tejszych, za granicą pomyślą i powiedzą? Kiedy czytają, iż Caton, Barnet i inni wyścigają się piechotą; kiedy zachodzą zakłady za zakładami; kiedy przez 50 dni i nocy kilka set, a nawet do tysiąca ludzi nic nie robi, tylko kroki, godziny i mile rachuje? Zdzieciniałe lub zawrotu, głowy nasz lud dostał? Z czegoż się nasz lud składa? Z pijących piwo w Blackheath lub w Wimbledon? Lub z mężów edukowanych, wykształconego umysłu i poważnych? Parlamentowych członków, Lordów i Panów? Jakże? naród może rozciąć sobie prawo do wielkości, kiedy ma tyle cierpliwości rachować na palcach tysiące kroków marzącego biegacza, lub bawić się kołataczką Wellingtona? Na wszystkich drzwiach w Anglii widać teraz poprzybijane młotki z głową Wellingtona, któremi tłucze się o blachę, na której wyrażone są wszystkie zwycięstwa tego Wodza, iak niegdy Bonapartego zwycięstwa

na posągu na placu Vendôme w Paryżu, tak iż ścinać wszystkie iego wyliczyć zwycięstwa, potrzeba przynajmniej 12 razy uderzyć. Gdy inne narody przychodzą do wieku dojrzałości, Angliia dziecinieie; gdy wszystkie inne narody kształcą się, Angliia bawi się igraszkami, i wyzuwając się z swojego charakteru, wyrzuca iak Malpa złoto, swoy rozum oknem.

Z Paryża d. 4 Sierpnia.

Jedna z kommissy trądni się urządzeniem edukacyi publiczney, i zachodzi w tey mierze jedno z główniejszych pytań: czyli nie byłoby rzeczą użyteczną powierzyć ją zgromadzeniu, w którym umieszczonemi byłiby Xięża do tego przeznaczeni? Łatwo domyślić się można, iż to pytanie tycze się jezuitów. Ciąto jednak, które zarządzać będzie edukacją, zostawać ma pod bezpośredniemi rozkazami Króla.

Zapewniaia, iż w ciągu tego miesiąca P. Chateaubriand wyda nowe pismo tyczące się terażniejszych okoliczności, a drugie w tymże przedmiocie P. Flevée.

Smierć Jen. Mouton-Duverneta poczytują tu za bardzo budującą: umarł bowiem z wykrzykiem: *Domine, saluum fac Regem!*

Boissin z Nicei, który d. 12 Listopada w r. z. chciał z pistoletu zabić Jen. Lagarde, został w Arles d. 23 p. m. uwięziony. — W la Ferté-sous-Jouarre postawione zostało z wielkiem zapalem popiersie Króla, co okazuje wielkie przywiązanie mieszkańców tego miasta do J. K. Mci i iego familii.

Monitor zawiera mnostwo urzędników, których Król mianował na propozycyą Ministra sprawiedliwości.

Tenże dziennik umieścił wczoraj rozporządzenie Królewskie, którego nakazane jest oddanie wszelkiego gatunku broni do prezydentów mieyscowych, iako to: fuzyy, muszketow, karabinów, pistoletów, pałaszów i bagnetów, u kogokolwiek znajdujących się, wyląwszy gwardyą narodową pieszą i konną, leśniczych i strożów polnych. Ktoby temu rozporządzeniu zadosyć nie uczynił, podlega karze 300 fr. a ktoby ważył się kupić broń od żołnierza zapłaci 600 fr. kary. Szpadnikom zabronione jest sprzedawać szpad kalibrowych.

P. Benjamin Constant, sławny iako autor i nawrocony przeciwnik Bonapartego, przejechał z swoją żoną przez Kale i Dunkierkę do wód Spraskich.

Zaledwo padły głowy trzech hersztów tak zwanych patryotów, gdy zatrudnia znou u sąd nieiaki Putkownik Bernard, który tu przed niejakim czasem uwięziony został. Rzeczony Bernard w czasie bawienia zprzymierzonych Monarchów w Paryżu wszedł w związek z zagranicznym ajentem policyi, którego bydl miało celem Ministrów podeyrzanemi Królowi uczynić i obalić. Ugodzono się, iż obcy, który potem Paryż opuścił, miał Bernardowi przesłać z Akwisgranu doniesienia o posiadających zaufanie Królewskie osobach. Nie zadługo sam Bernard przesłał mu takowe doniesienia, a ten je tylko przepisywał i do Paryża nazad odsłał. Rząd złapał takowe papiery, i okaza się wnet czyli Bernard chciał tylko rząd pastraszyć względem zmyślonego spisku i uzyskać za swoje odkrycie nagrodę, czyli też był aktualnie ułożny spisek. Zabrane jego listy zaczęto się od 13 Grudnia 1815, i idą do 9 Marca 1816. Władza policyjna uznała za

potrzebne niektóre tylko z nich wyjątki kazać wydrukować, których treść następująca: Jeżeli prędką zmiana nie nastąpi w Ministeriach policyi i skarbu, tedy te rozniecą pożar, który jest na wybuchnieniu; trzy Mocarstwa znajdują się w gotowości do korzystania z tej okoliczności; sami Ministrowie dopomogli do ucieczki Lavaletta, gdyż znajdują się na czele tajnego towarzystwa uspionego Lwa (Bonapartego; burzyciele kupią się pod opieką policyi; 200 mill. fr. znajduje się dla nich w pogotowiu; d. 10 lub 20 Kwietnia chcą wielki ten zamach uskutecznić; znak do niego dadzą strzeleckie trąby; rząd tymczasowy jest już ustanowiony, &c. Fouché i Talleyrand są w tych listach pierwszemi literami swoich nazwisk oznaczonemi.

W Chaumont kapral, który chcąc swojego kolegę krzyczącego: Niech żyć Król! przymusić, aby krzyczał: Niech żyć Cesarz! pałaszem obciął, został na śmierć skazany; ale że to popilannu uczynił, został zatem łasce Królewskiej polecony.

Z Lons-le-Saulnier piszą pod d. 16 Lipca: "Zle chętni rozpuszczają na granicy Szwajcarskiej wieści pwoynie z Austryą. Uwiadomiona o ich przewrotności władza w St. Claud, kazała jednego z rozszerzających takie wieści aresztować i zaraz sądzić."

D. 1 b. m. 80 panien poszło w procesyi do kościoła S. Genowefy, patronki Paryża, dla proszenia o ustanie za iey przyczyną deszcza, który tu od dwóch miesięcy ciągle pada. — W południowej Francyi są jednak obfitsze żniwa niżeli się spodziewano, i cena zboża zaraz spadła.

Koptraadmiral Gourdon mianowany jest dowodcą morskim w Breście.

Utrzymują tu, iż Francya była najsilniejszym Mocarstwem, które do Świętego Przymierza przystąpiło.

Angielski zakład w Madagaskarze smutnie wiał koniec. Z powodu sztuki granatowego sukna, które podobało się naczelnikowi krainowców, a Anglik dać mu go nie chciał, przyszło do żywego przemowienia się, przyczem Anglik, który zapewne z umysłu był obrażony, uderzył naczelnika. Rozgniewani królowcy zamordowali nazajutrz rano sromotnie wszystkich Anglików.

Z reszty 8miał skazaanych na 6 do 10 lat więzienia i wystawienie u pręgierza tak zwanych patriotów, 7miał tylko było wystawionych, a 8my Jakób Ozere od tego łaską Bróła uwolniony, został.

Miedzy wojskami Rosyjskimi i mieszkańcami osadzonych okolic panuje nayszczepniejsza zgoda.

Liceum w Nant zamknięte zostało, ponieważ uczniowie nadanych im świeżo nauczycielów słuchać nie chcieli, i kamieniami rzucili się na straż prefekturalną, która ich do posłuszeństwa przymusić chciała, i słysząc się dali z buntowniczymi okrzykami. Uwięziono z nich kilku.

Dziennik tutejszy *Quotidienne* umieścił następujący Historyczny obraz początku i stanu dzisiejszych rozruchów w Ameryce Hiszpańskiej, napisany przez P. Malte-Brun: — "Interes Francyi (mówi on) ma związek z interessem Monarchii Hiszpańskiej, los Ameryki Hiszpańskiej może odmienić polityczną i handlową równowagę całego świata. Przysłużemy się więc czytelnikom naszym udzieleniem obrazu, który z autentycznych źródeł wzięty potrafi

dać objaśnienie o politycznym stanie tej odległej części ziemi. Posiadłości Hiszpańskie w północnej i południowej Ameryce są tak rozległe, jak cała Afryka; przewyższają ją znacznie w wartości wyprawianych towarów, a lubo nie tak ludno, potrzebują jednak więcej towarów Europejskich. Roczny dochód z kopalni złota i srebra rachowano przed ostatnimi rozruchami 38 milionów 200,000 piastrow; w samej mennicy Meksykańskiej wybito na rok blisko 24 miliony piastrow; mennica w Potosi dostarczała 8 milionów. Wolność handlu za Ministerstwa P. Gálvez ożywiła wszystkie rodzaje uprawy gruntu; indigo, bawełna, cukier, kakao rosły się obficie na różno-gruntowej i żyznej ziemi. Całkowita wartość wywiezionych z Ameryki Hiszpańskiej towarów, wynosiła na początku teraźniejszego wieku 68 milionów piastrow, a to były dopiero słabe pierwiastki corocznie wzrastającej pomyślności. Wstrzymana długi czas w postępach swoich ludność, szła równym krokiem z bogactwem narodowym; 13 milionów Hiszpanów, Indianów i Metysów wkrótceby się zapewne podwoiły w tak rozległych i powiększonej części pustych krajach, gdyby wprzód krajowe płody uprawiano, i gdyby smutne prace w kopalniach nie były milszem do utrzymania się źródłem. Takim był, takim jest jeszcze stan bogatych posiadłości korony Hiszpańskiej, wzięwszy kilka małych odmian. Niektórzy polityczni awanturnicy wystawiali je za łakotki raz dla Anglii, drugi raz dla Francyi. Należy (mówili) korzystać z pory, i zapewnić sobie nayszczepniejszy i nayszczepniejszy handel świata; należy wejść w związek z temi prowincjami, które Hisz-

pania na zawsze utraciła, i które pograżone w bezrządzie, potrzebują szczególnie niejakiey pomocy i światłych rad, dla ustalenia niepodległości swojej, a które zawsze gotowe będą okazać swą wdzięczność temu, kto im w politycznym ich dzieciństwie dopomoże. Uchyliwszy na stronę wszelkie moralne względy, rozumowanie to, ogłoszone przez P. Miranda w Europie, powtórzone w Parlamencie Angielskim przez P. Whitbread i Lorda Holland, a na pozór upoważnione przez P. Pitta, jest błędnem w zasadzie swojej, bo samowolnie przypuszcza taki stan rzeczy, taki skład interesów, taki sposób myślenia mieszkańców, iakie się rzeczywiście w Ameryce Hiszpańskiej nie znajdują. Łudzone Europę, gdy polityczny i moralny stan osad Hiszpańskich chciano stawiać w równi z Zjednoczonymi Stanami roku 1773. Nie masz nigdzie w Ameryce Hiszpańskiej tyle białych ludzi i światłych, połączonych jednakowymi interesami i obyczajami, ileby potrzeba było do utworzenia możnego związku niepodległych krajów. Nadzwyczajna różnica majątku dzieli tam ludzi jednych od drugich; w mieście Meksyku mieszka go tysięcy biedaków, i kilku wielkich Panów, mających millionowe na rok dochody. W Caracas, gdzie ta różnica jest mniejszą, duma dzieli szlachtę na wyższą i niższą; Mantuanosowie (tak się nazywa szlachta prawdziwie Kastylijska) rozumieją, iż oni tylko powinni posiadać wszelkie dostojności i urzędy. W Chili panuje arystokracja, zasadzona na posiadaniu własności gruntowej; jest ona przeciwną wszystkim innym stanom. Wśród tych rozmaitych żywiołów, pokazuje się od jednego do drugiego końca Ameryki duchowien-

stwo, możne, bogate i szanowane, wspierane opinią popołstwa, które zawsze obstarci za wiarą ojców swoich, i które mimo podszeptów filozofów swoich uznaje w trzęsieniu ziemi i wybuchach wulkanu karzącą rękę Pana i twórcy przyrodzenia. Ta massa, złożona z różnorodnych żywiołów, trzymająca się atoli jednakowej wiary i jednakowych obyczajów, bardzo mało należy do rewolucyjnych wzruszeń, takich publiczna opinia w Europie doświadczyła. Szczupła jest tam liczba duchów niespokojnych i chciwych panowania, ludzi czynnych i światłych, oraz żołnierzy zdatnych na dowódców; zasmakowanie spokojnem życiu, przywiązanie do dawnych obyczajów i zwyczajów, chęć nasycenia zmysłów, to wszystko, co w Hiszpanii Europejskiej znaczną większość ludu w niejakiey odrętwiałości moralnej utrzymuje, nabiera w Hiszpanii za Oceanem Atlantyckim większej nierównie mocy przez wpływ klimatu, który tam nadzwyczajnym upałem osłabia człowieka, robi go zgnębniałym, i nieczynnym. Jeżeli Hiszpani w Ameryce nie są bardzo skłonni do zaczęcia rewolucyi i iey popierania, Indyanie przy większych pobudkach niukontentowania, mniej mają interessu i sposobów dopomagania sprawie niepodległości. Nie są ani tak ćwiczeni w sztuce wojennej, ani mają tak umiejętności i zdatnych naczelników, iak Kreolowie Hiszpańscy. Nie widzą przyczyny wspierania rządu Kreolów, bo się po nim ani równości praw politycznych, ani nawet czynney a przynajmniej przychylniej opieki, której od dworu Hiszpańskiego doznają, nie mogą spodziewać. Indyanie, nie znający obyczajów; a po części języka Hiszpanów, żyjący w pod-

ległości feudalney pod uciążliwą częstokroć władzą swoich zwierzchników, czyli Kaczyków, powinni by roztropnie pragnąć utrzymania rządu Monarchy Hiszpańskiego, który nie zależąc od żadnego stronnictwa, myśli iedynie o zachowaniu równowagi między wszystkimi klassami poddanych swoich w Ameryce. Wszakże, zaraz po tryumfie Anglo-Amerykanów, niektórzy chciwi panowania, uwiedzeni zapaloną i-maginacją o wielkości i pewności środków swoich, powzięli nadzieję wzniesienia także rewolucyi w Ameryce Hiszpańskiej, a mianowicie w Caracas i Peru. Jenerał Miranda, rodem z Caracas, urażony niesprawiedliwą pogardą wyższej szlachty, wezwał do siebie zaraz roku 1783 wszystkich nieukontentowanych w tej prowincyi; a dobre posiadając nauki Europeyskie, zwiędzał od roku 1785 naszą część świata, i pod pozorem podróży, iedynie dla ciekawości przedsięwziętej, ukrywał układy swoje, i starał się pozyskać pomoc iakiego Mocarstwa nieprzyjaznego Hiszpanii. Niewiadome są ieszcze dokładnie intrygi iego w Anglii, lecz są ieszcze; chlubił się sam z nich, gdy przyjęty od rewolucyynych klubów Francuzkich osiadł w Paryżu. Miranda, lubo wychowany w szkole owczasowych Filozofów, nie był atoli przyjacielem Sankulotów, ani katem; nie zaślepił się fałszywym blaskiem sławy woyskowej, i nie chciał przyjąć ofiarowanego mu wyższego stopnia w woysku Francuzkiem, oświadczając, iż za wolność, a nie za zdobycz chce woiować. Wierny tej zasadzie, położył całą nadzieję w Anglii, którą przewagę swoją na morzu mogła iedynie dać skuteczną pomoc rokoszanom Amerykańskim. Deputowani z osad Hiszpańskich

podpisali roku 1797 w Anglii projekt do traktatu, podług którego miała Anglija ogromną flotą wspierać naczelników buntu, a za to dostać 30 mill. funtów szterl. gotowizną. Między morzem Panama miano przekopać i otworzyć kanał dla żeglugi Angielskiej. Odstąpiono Florydy Ziednoczonym Stanom pod warunkiem, ażeby zawarły wieczne przymierze z Angliją związkiem Hiszpańsko-Amerykańskim. Wspomniany traktat zastrzegał wprowadzenie reprezentacyynego rządu, a zostawieniem wyboru kształtu iego narodowi. Miranda radził ograniczoną i dziedziczną Monarchiją. Projekt ten podług oświadczenia Deputowanych, stanowił iedyną nadzieję pozostałą dla wolności, którą obmierzłe maxymy Rzeczypospolitey Francuzkiej tak okrutnie shańbiły.

(Reszta potem.)

Z Madrytu d. 16 Lipca.

Wyrok względem skonfiskowanych dóbr wyszłych z kraju Hiszpanow wczasie przywłaszczenia tronu przez Józefa Bonapartego, stanowi: Każdy z wychodniów obięty w okolniku z dnia 21 Maia 1814 ma być osobiście i z osobna do sądu powołany. Sądy mają to z powinności uczynić i nieprzytomnych przez pełnomocników kazać zastąpić. Dopóki nie ukończy się sprawa, dobra będą przez urzędników fiskalnych zarządzane. Sądy oznaczą koszt na utrzymanie dzieci, wdów i dziedziców zasekwestrowanych dóbr, którem także wyroki przed ogłoszeniem udzielone być mają. Dobra zmarłych mają natychmiast być oddane ich dziedzicom. Ci którzy nie są w powyższym wyroku obiętymi, mogą także powrócić do Hiszpanii i odebrać swoje dobra, jeżeli postępowanie ich nie jest temu na przeszkodzie.

Dotychczasowy konsul jenerałny w Peterzbргу P. Zea, który przybył tu w sprawach rządowych, powraca do Peterzburga iako nadzwyczajny poseł i pełnomocny Minister.

Z powodu ostatniego spisku obwiezszonych tu jeszcze zostało 4 officerów, a 15 odesłano do Afryki.

Dodatek do dzisiejszey gazety Dworskiej zawiera trzy listy Jenerała Morillo i dwa doniesienia od Pułkownika Warleta, dowodcy dywizyi, o odniesionych od 15 Lutego do 5 Kwietnia różnych korzyściach nad rokoszanami w Nowey Grenadzie. Główna bitwa zaszła d. 25 Lutego pod Cachiri, w której rokoszanie 3000 ludzi utracili, i go tylko z nich uść miało. Główna kwatera d. 5 Kwietnia Jen. Morillo znajdowała się w Ocana, a Pułk. Warleta w Cauçon, w prowincyi Antioquia, które miejsce musiał bagnetem zdobyć. Nieprzyjaciel cofnął się potem w głąb kraju, gdzie nie podobna go było dosięgnąć. Bitwa była najzapalczywsza; żadna strona nie dawała przebaczenia; rokoszanie wysłuchawszy pierwey Mszy i napomnieni do waleczności przez swoich Duchownych, rzucali się z niesłychaną śmiałością na ogień. Przy cofaniu się podług swojego zwyczaju wszystkie wsie palili. (O zmianie szczęścia, którego Jen. Morillo podług gazet Amerykańskich w miesiąc potem miał doznać, nie Dworska gazeta nie wspomina.)

Podług zapewnienia wiary godnego z Hiszpanii powracającego podróżnego, nie prawda, iakoby, iak Angielskie gazety doniosły, prайwrócone zostały tortury w świeckich sądach Hiszpańskich, których nie zaniedbanoby zapewne użyć przeciw spiskowym officerom, których niedawno na

śmierć skazano.

Z Genul d. 20 Lipca.

Podług doniesień z Algieru Dey rozkazał 6000 niewolnikom pracować około umocnienia warowni miasta. Na obokach miasta założone są obozy. Z wielu okrętów zdieto działa i na wałach postawiono, tak iż teraz około 1500 dział broni tego miasta. Dey okazuje nadzwyczajną czynność; ożywia robotników i mieszka pod namiotem na wałach. Jedni tylko Francuzi szanowani są w Algierze. Niedawno zabrany znowu został Angielski okręt Kent przez Algierczyków pod dowództwem bratunka Deja, który dał się razem słyszeć, iż Anglii więcej nienawiedzonemi są w Algierze, niżeli tygrysy w puszczech.

Z Braxelli d. 4 Sierpnia.

Niektóre nasze pisma chcą zawsze jeszcze wojny. W Wrześniu podług nich ma być 60,000 rekrutów we Francyi do wojska wybranych. Utrzymują także, iż częsta zachodzi korespondencya między Paryżem, Londynem, Wiedniem i Peterzburgiem.

Z Karlsruhe d. 2 Sierpnia.

Rządowa gazeta tuteysza zawiera rozporządzenie W. Xcia naszego pod d. 29 Lipca treści następującej: "Przy naznaczenem w pierwszych dniach Sierpnia zebraniu się stanów, spodziewał się J. Królewiczowska Mość W. Xże, iż tymczasem załatwione zostaną na seymie związku Niemieckiego przedmioty, które mają związek z konstytucją W. Xiążstwa Badeńskiego; ale gdy to do tego czasu nie nastąpiło, widzi się zatem być przymuszonym wstrzymać ogłoszenie ułożoney przez stany i Jemu do zatwierdzenia podaney konstytucyi do dalszego czasu.,,

DODATEK

DO N^{ro} 67.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 21 SIERPNIA 1846 Roku WŁ SZKODŁ.

Z Baden d. 25 Lipca.

Od kilku dni rozszła się tu pogłoska o ważnem oświadczeniu, które na zjeździe Frankfurckim przez jednego z Ministrów wielkich Dworów względem spraw Niemieckich ma być ucytnione. Jeżeli prawda, tedy powinno się w krótkce wyjaśnić, lecz najnowsze listy z Frankfortu nie o tem nie wspomina. Wiele upoważnionych przy seymie Niemieckim Ministrów przybyło tu z Frankfortu, i zamyślało tu bawić aż do otworzenia tego seymu. Pomiędzy cudzoziemcami z Francyi znajdują się tu także małżonka skazanego na wygnanie Jen. Lallemand, która z wdową po Xciu Raguzy Marszałku Marmont, wiecześnie gościnnie mieszka i razem się z nią stołuje. Za 8 dni mieć będziemy ukontentowane widzieć tu P. Gothe, który ma kilka tygodni zabawić.

Z Frankfortu d. 4 Sierpnia.

Do 8 b.m. powrócił tu mały wszysoy Ministrowie i posłowie przy seymie Niemieckim; poprzednicze naradzenia ma się potem za kilka dni zacząć. Frankfurt coraz bardziey się zaludnia; codziennie

przybywają tu znakomici cudzoziemcy

Małżonka Jozefa Bonapartego żyje tu ciągle w samotności, i każe dzieci swoje Niemieckiego języka uczyć.

Sprawiający tu Pruskie interesa, Baron Otterstadt dał wczoraj, w dniu rocznicy urodzin swiego Monarchy, świetny bal i wieczerzą, na które zaproszeni byli wszyscy obecni tu posłowie, wielo członków senatu, znakomitsi mieszkańcy miasta i wielu cudzoziemców.

Z Szwajcaryi d. 31 Lipca.

Baron Krudener, sprawujący interesy Rosyjskie przy lidze Szwajcarskiej, podał w Zurich d. 23 b.m. Prezesowi seymu notę wzywającą ligę do przystąpienia do Świętego Przymierza, w której wyraził: "Najjaśniejszy Cesarz pragnąc, aby wszystkie Chrześcijańskie kraie należały do widoków i uczuć, które były powodem do tego dobroczynnego i pokojem tchnącego związku, zlecił podpisanemu; aby wezwał także ligę Szwajcarską do przystąpienia do niego.,,

Na posiedzeniu d. 29 seym odesłał tę notę do kantonu dyrektoryalnego, aby ia.

udzielił wszystkim kantonom, a to, aby swoim posłom dały potrzebne w tej mierze instrukcyę.

Królewicz Wirtemberski z swoją małżonką w podróży przez Szwajcaryą opuścił d. 23 Zurich, udał się do Zug, dla zwiedzenia małych kantonów, a stamtąd pojechał przez Lucernę do kantonów Bernskiego, Fryburskiego i Wodzkiego.

Ł Włoch d. 28 Lipca.

Dziesiąt kunsztu z galerji Kardynała Fesch bardzo drogo niedawno przez publiczną licytacyą sprzedane zostały.

Król Neapolitański nakazał założyć warownię w odnodze Manfredonia, i utworzyć korpus milicyi morskiej, przeciw rozbójnikom morskim. — Królewicz następca tronu przybył szczęśliwie do Palermo. W całej Sycylii jest najobfitszy urodzaj.

Oyciec S. wyznaczył komisyę dla urządzenia nauk w szkołach głównych i niższych z Kardynałów: Somaglia, Litta, Pietro, Pacca i Fontana. J. Świątobliwość wyznaczył kilka podobnychże komisyi, jak np. do ułożenia katastru podatkowania w całym kraju, i t. d.

Podług doniesień z Liworny pod d. 25 b. m. przybył tam poseł od Wielkorządy z Kairu, który miał audyencyą tak u W. Xcia Toskańskiego, iako też u Xiężny Parmenskiej, która tam bawi. Zamierzam tego poselstwa zdać się być założenie w Liwornie konsulatu dla Egiptu oddzielnie od Porty.

W Civitavecchia znajduje się znaczna liczba zbrojnych statków, które oczekują tylko na przybycie floty Angielskiej, dla działania razem przeciw Barbaryczynom.

Ł Ratzburga d. 28 Lipca.

Dziś w obecności stanów i władz rzą-

dowych nastąpiło oddanie Lauenburga N. Królowi Duńskiemu. JW. Düring, pełnomocnik Hanowerski, oddał najpierw tę prowincyą JW. Hr. Grot, pełnomocnikowi Pruskiemu, a ten JW. Hr. Kewentlow, pełnomocnikowi Duńskiemu.

Od brzegów Menu d. 8 Sierpnia.

Bruxelska gazeta doniosła, iż uwięziony Jen. Excelman w Bredzie, na prośbę tylko Jen. Mejera uwolniony został od publicznego więzienia. Rzeczony Jen. Mejer oświadczył z tego powodu: iż Jenerał Excelman nie był wcale uwięziony, i chociażby nawet był, tedy on nie mieszałby się do rozporządzeń policyjnych.

Korpus wojska Bawarskiego, który stał dotąd osadą w Moguncyi, wyszedł stamtąd.

Z Bonn piszą pod d. 19 Lipca, iż podczas okropnego grzmotu spadło do ogrodu w Steraberg wiele kamieni, z których jeden ważył 100, a inne po 20 do 40 funtów. Strząsały one zupełnie drzewo wiśniowe. Ogrodnik i pracujący w ogrodzie ludzie wiedzieli jak spadały. Całe miasto zbiegło się tam dla widzenia tych kamieni. Kolor ich jest ciemno zielony i podobne są do żuzli żelaznych.

Nieiaki P. Pauli wynalazł w Francyi nową karabin, które prędko idąc nabijać można; trafiają bardzo daleko, osobliwie kulmi. Nic im nie szkodzi wilgoć i deszcz, kurek i panawka nie są wystawione na powietrze.

Słychać, iż na Suudzie, a osobliwie przy Hveen, jest wielkie mnóstwo psów morskich, które rybołówstwa bardzo przeszkadzają.

W miesiącu Czerwcu zawinęło do Hamburga przeszło 200 okrętów kupieckich, między którymi był jeden, który z

Kantonu w Chinach przybył w 120 dniach, i przywiózł herbaty za million mark Hamburgskich.

Gdy Papię odwiedził niedawno Karola IV. w Rzymie, chwalił niezmiennie byłą Królową Etrurji za znaczne jałmużny, które ubogim dawać kazała. Synowi iey podarował relikwie S. Jakóba i mały mójazkowy obraz Jezusa Chrystusa.

Z Maroko d. 24 Maja.

Dowiedziawszy się Cesarz Marokański z niemałym gpiem, iż kilku poddanych iego wiary Mahometańskiej, bawiących w Europie, dla nadania sobie wielkiego znaczenia udał się za członków lub krewnych rodziny Cesarzkiej; i popętniając rozmaite zdróżności, postanowił co następuje: 1.) Zadnemu poddanemu Marokańskiemu, i wyznającemu wiarę Mahometańską, niewolno pod karą śmierci przedsiębrać podróży do Europy. 2.) Jeżeliby jaki Posel, pełnomocnik lub członek Cesarzkiego rządu Marokańskiego musiał iechać do Europy, powinien w przód mieć przywołany list wierzitelny od swoiego Cesarza, i inne potrzebne spiśmienna dowody. 3.) Poddanym Marokańskim wyznania Mójżeszowego wolno iechać do Europy, i tam prowadzić handel, z obowiązkiem jednak, ażeby stawili dwóch osiadłych krajowców, którzyby za niemi

zareczyli, iż w Europie uczciwy handel prowadzić będą. 4.) Każdy poddany Marokański bawiący teraz w Europie, bez żadnego wyjątku za najmnieysze wykroczenie utraci majątek, który wzięty na skarb będzie rozdany ubogim. 5.) Wyrok niemieyszy ma być udzielony wszystkim Wielkorządcom w portach naszych, ażeby go iak najsćśley wypełnili. — Działo się w mieście Fez (pułtug ery Chrześci-jańskiej, dnia 21 Stycznia 1816

Minister Sedy Mahamet Salawy miał d. 15 Marca r. b. wieczorne posłuchanie u Cesarza Marokańskiego; nazajutrz o 10tej ranie rozeszła się wiadomość o nagłej iego śmierci, która wielkie wrazenie sprawiła. Ogromny pozostały po nim majątek należy do skarbu Cesarzkiego. Na mieyscu iego został mianowany Alhaz Abd Rahaman Hasas Wielkorządca wszystkich wysp od Tetuan aż do Rabaht.

Dnia 19 i 20 Sierpnia 1816

Cena skóś robanego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanym.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	21. gr.	21. gr.	21. gr.	21. gr.
Papiericy	33 —	31 —	30 —	28 —
— Zyt	24 —	23 —	21 —	20 —
— Jęczmienia	16 —	15 15	14 15	13 15
— Owsa	12 —	11 —	10 —	9 15
— Jagiel	50 —	47 —	44 —	40 —
— Grochu	26 —	24 —	22 —	21 —
— Rzepak	—	—	—	—

DONIESIENIA.

Wydział Przychodów i Skarbu Wolnego Miasta Krakowa, uwiadomiony od Wysockiego Kommissy Włościańskiej, iż mimo spetzley licytacji na dniu 16 b. m. i r. na Realności różne w Promoku Białym, które są przeznaczone na wieczną Dzierżawę, gdy teraz też Kommissya ma podania na piśmie od kilku osób, które sobie życzą wziąć w erbpaht Officyne tamże z ogródkiem i oddziałem Gruntu morgów Chelmskich 10, przycików 430; uwiadomia Publiczność, iż na dzień 5ty Września oznaczona jest nowa licytacja w Domu Konsumcyi na Grodzkiej ulicy.

Dnia 16 Czerwca 1816 z fury przez Kraków nocą idącey. skradziono kosz duży wikkowy okragły plecny, w którym załakowane było: — 1. Tużurek po polsku zrobiony, sukna granatowego gierlickiego, astrahanią granatową podszyty, w rękawach

plotno białe, guziki z tegoż sukna. 2. Poduszka wtypek z płócienska w paski, powłoka z płótna białego, w której zapakowane były Kwity na różne składki, podarki, i dwie książki Liwerunkowe w niebieski papier oprawne z dwiema Konsygnacyami z Państw Kamieńczyc i Szarki Zwierzynięckiey w Powiecie Szkalbmirskim leżących; — To wszystko było zawinięte w Dywanik welniany biały. Było przytem bielizny sztuk 4ry, to jest, koszula 1, chustka haftowana 1, pończoch para 1, szewów krowich 3 ważących funtów 20. Kto by takowe rzeczy spostrzegł, a szczególnie kwity i książki liwerunkowe, raczy donieść do Redakcyi Gazety Krakowskiej, uboższy nagrodę, a majątniejszy od Strony interessowanej podziękowanie odbierze.

Urząd Leśny Lasów Rządowych Obłazdu Słomnickiego; — podaie do powszechney wiadomości, iż polowanie małe na lat 3 lub 6 w większych lub mniejszych wydzielach przez publiczną Licytacją, za gotową z góry roczney kwotę: zapłatę, naywięcej ofiarującemu d. 2go września r. b. o godzinie otey z rana wypuszczone będące w Smardzowicach w Kancelaryi Urzędu Leśnego; Polowanie na gruntach, w lasach i zarosłach Smardzowskich, Oycowskich, Szczotrzkowskich, Sumeczowskich, Jerzmanowskich, Wielkowiejskich, Golkowskich, Szklerskich, Czubrowskich, Bodaczowskich, Wierachowskich, i Bolechowskich z ceną początkową zł. pol. 83. — Nasiechowskich i Dziegielolskich zł. pol. 100. — Słomnickich, Smrkowskich i Xiążbickich zł. pol. 25. — Zagorzyckich, Wąsowskich, Sciborowskich, Pielgrzymowskich zł. pol. 30. — Żydowskich i Wygnanowskich zł. pol. 15. — Gosteckich zł. pol. 30; — ulętniey na polach innych Dóbr narodowych, iako to: Łososkowie, Brończy, części Czech, Szczepanowie, Głogowian, Tempoczewa, Scholateryi Szkalbmierskich z ceną ustanowić się mająca. — W Przybyławicach w mieszkaniu Podlesniczego, polowanie małe wyiawszy knieie i grube go zwierz na polach i oddzielnych zarosłach Rzędowskich, Przybysławskich i Cieszańskich z ceną początkową zł. pol. 30. — Niegosławskich, Nawarzyckich, Sworszowskich i Turskich zł. pol. 72. — Pretendenci na dzień i miejsce wyznaczone zapraszają się, którzy w kwotę roczną proporcjonalną zaopatrzyć się mają; reszta kondycyi w Urzędzie Leśnym do przejrzenia, każdemu wolną będzie. — w Smardzowicach dnia 18 Sierpnia 1816.

Mórani.

Dnia 26 Sierpnia 1816 w mieście Podgórzu przy Krakowie w domu pod Nrem 76 ul. P. Michała Nathmüllera sprzedawane będą przez publiczną licytacją za gotową zapłatę w zwykłych godzinach przed południem i po południu Obrazy olejne i zmałtey wielkości i Artystów w wyzłacanych Ramach.

Dnia 29 mca Sierpnia 1816 r. i następnych dni w godzinach zwyczajnych w domu ptyz ulicy mały rynek pod Nrem 678 na drugiem piętrze sprzedane będą przez publiczną licytacją za gotową srebrną monetę następujące efekta: Biblioteka z naylepszych Autorów Francuzkich Włoskich i Niemieckich złożoną, tycząca się literatury Francuzkiey, edukacyi, oraz zabawy czytelnika. Dykcyonarze Francuzkie, Niemieckie, Polskie, i Łacińskie. Karty geograficzne, atlasy w języku Angielskim, Francuzkim, i Niemieckim; różne nōty do grania. Portrepiano, stoliki machontowe i inne, zwierzniadła, kanapa i krzeselka różnego gatunku, pałak brązowany, łózko na parach, łózka żelazne i inne, sekretarz, biórka, szafki, komody, zegar stołowy, filiżanki, i porcelana w różnym guście, tualetki, kopersztychy i portreciki różne, oprawiane za szkło, rozma brązowe ze szkłami, strzały do zakładania firanek, szkła różne, tacki, kufry, szafa na suknie, ptaska, kredens, fuzya i pistolety, fajans, sprzęty kuchenne i domowe, i t. d. Chęć kupienia małaty zechca się w oznaczonem miejscu i czasie znaydować. W Krakowie d. 19 mca Sierpnia 1816 roku.

Jan Nep. Franki, Komornik